

[Undervisningsministeren.]

tende Forældrepræsentation — der gives maaske ingen bedre her i Landet. Endelig faar Forældrene det afgørende Ord, nemlig de lokale Skolemyndigheder. Ministeriet kan ikke længere diktere, hvilke Skolebøger der skal bruges, det er noget, der er lagt i de lokale Skolemyndigheders Haand. Med Hensyn til Religionsundervisningen kræves oven i Købet efter Loven af 1922 Menighedsraadenes Samtykke til Ændringer og til nye Skolebøger. Alt dette har jeg offentligt for flere Maaneder siden gjort opmærksom paa. Jeg tror derfor ikke, der er noget Grundlag for det ærede Medlems Kritik af min Administration paa dette Omraade.

Saa nævnte det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen et enkelt af Udvalgets Medlemmer, min ærede Kollega Hr. Bomholt, og mente — det maa dog være Meningen med at drage det frem —, at han ikke er særlig velskikket til at sidde i dette Udvalg, og Grunden dertil skulde være en Karakteristik i „Fyns Venstreblad“ af hans sidste Bog „Dansk Digtning“. Jeg tænkte, da jeg hørte det — jeg har ikke kunnet læse alle Provinsblade i Sommer: Hvorledes mon det hænger sammen, har der staaet en udførlig Anmeldelse, en Kronik eller hvad kan det være? Saa skaffede jeg mig Bladet, det var Nummeret for 14. August og fandt dér en ganske lille Petitartikel, anonym og nærmest kauserende affattet. Jeg tror ikke, man kan bygge meget derpaa. Derimod har jeg en Række Udtalelser fra en hel Række af Blade af højst forskellig Partiopfattelse, der alle udtaler sig meget anerkendende om Hr. Bomholts Bog, Udtalelser fra „Jydsk Tidende“, fra „Tønderposten“, fra „Ribe Stiftstidende“, fra „Aarhus Stiftstidende“, fra „Fælleskorrespondancen“, fra „Gads danske Magasin“ og fra „Den nye Litteratur“, foruden Udtalelser fra en Række enkelte Mænd, fra Universitetslektor Ebbe Neergaard, Højskoleforstander Orla Lundbo, o. s. v., o. s. v. I Dag er der i „Politiken“s Kronik en Anmeldelse af Bogen af Dr. Chr. Rimstad, som er meget kritisk, men paa den anden Side anerkendende overfor det Arbejde, der er lagt i Bogen, og Dr. Rimstad, der vist tilhører samme politiske Retning som „Fyns Venstreblad“, som er fast Medarbejder ved „Politiken“, skrev for nogen Tid siden et andet Sted:

„Bogen“ — altsaa Bomholts Bog — „er Opmærksomhed værd, fordi Hovedsynspunktet er rent samfundsmæssig bestemt. Man læser Bomholts Fremstilling af hele denne Litteratur fra 1870 til 1930

med Interesse og Udbytte. Han er saa afgjort en intelligent Mand, vaagen, interesseret, klarsynet og redelig, en Mand, der indgyder os ubetinget Respekt.“ Det kan kun glæde mig, at en af mine Kolleger og Partifæller omtales saa velvilligt, og det kan jo kun glæde det ærede Medlem, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har fremdraget Sagen. Denne Bog har virkelig vakt Opmærksomhed og Interesse og en ganske ualmindelig Omtale, og nu er den blevet Genstand for udførlig Debat i selve dette høje Ting, og det kan vi takke det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for.

Men selv om det nu var en daarlig Bog, hvad det altsaa ikke er, forhindrede det ikke det ærede Medlem Hr. Bomholt i at blive et nyttigt Medlem af et saadant Udvalg. Som det ærede Medlem Hr. Bomholt selv sagde forleden Dag, han er kun et enkelt Medlem, og han bestemmer ikke Retningen; han saavel som hele Udvalget retter sig efter de Direktiver, jeg i Kommissoriet har givet.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremdrog det Forhold, at der ikke sad nogen Kvinde i dette Udvalg, og det beklagede hun. Nu opfatter jeg Princippet om Kvindens Ligestilling saaledes, at til enhver Stilling skal den bedst kvalificerede altid tages, enten vedkommende er Mand eller Kvinde. Kvindens Ligeberettigelse og Ligestilling maa ikke opfattes eller gennemføres saaledes, at hver Gang der til et eller andet tages 3 Mænd, skal der ogsaa tages 3 Kvinder; det vilde være en Krænkelser af selve Princippet. De paagældende skal tages uden Hensyn til, om de er Kvinder eller Mænd, blot under Hensyn til deres Dygtighed og Velegnethed til det Hverv, det drejer sig om.

Men nu er jeg ellers saa heldig at kunne sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at det ærede Medlems Ønske er allerede opfyldt. Jeg modtog nemlig for nogen Tid siden et Andragende fra Dansk Kvindesamfund, som stillede sig overordentlig venligt overfor Tanken i og Formaalet med dette Skolebogsudvalg, men som gerne vilde have Kvinden repræsenteret, og det med den Motivering, at Kvinden dér har en særlig Interesse. Jeg skal oplæse Slutningen af dette Andragende, der er underskrevet af en af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Partifæller, nemlig et højtæret Medlem af det andet høje Ting, Fru Elisa Petersen, i hendes Egenskab af Formand for Dansk Kvindesamfund. Det er altsaa for saa vidt fra Venstres Side, at